

यत्वाद्यस्तेषामुपपत्तेः सत्त्वात् तथा च सर्वेषामभेदे पक्षाद्यविभागः सर्वेषामेकजातोयत्वेऽवान्तरजात्युच्छेदः सर्वेषामनित्यत्वे जात्यादिविलयइत्यादि तथा च सन्ना-
त्त्वद्विधर्मेषां विशेषापादनमविशेषसमेति १८ फलितम् ।
अत्र चाविशेषसम इति लक्ष्यनिर्देशः सङ्गावोपपत्तेः
सर्वविशेषप्रसङ्गादिति लक्षणं शेषं व्युत्पादकम् । प्रति-
कूलतर्कदेशनाभासा चेयम्” इति ।

“क्वचिद्वस्त्रं लुपपत्तेः क्वाचिन्नोपपत्तेः प्रतिषेधाभावः” सू०
“अतोत्तरमाह । तद्वर्त्मस्य हेतोर्धर्मव्याप्रादि-
कस्य क्वचित् कृतकत्वाद् उपपत्तेः सत्त्वात् क्वचित्-
सत्त्वाद् औपपत्तेः अभावात् तदुक्तस्य प्रतिषेधस्या-
भावोऽसम्भव इत्यर्थः” इति ।

“उभयकारणोपपत्तेरुपपत्तिसमः” १९ सू० ।

“उपपत्तिसमं लक्षयति । उभयं पक्षप्रतिपक्षौ तयोः
कारणस्य प्रमाणस्य उपपत्तेः सत्त्वात् तथा च व्याप्ति-
मपुरस्कृत्य यत्किञ्चिद्धर्मेषु परपक्षदृष्टान्तेन स्वपक्षसा-
धनेन प्रत्यवस्थानम् उपपत्तिसमः १९ यथा शब्दोऽनित्यः
कृतकत्वादित्युक्ते यथा त्वत्पक्षेऽनित्यत्वे प्रमाणमस्ति
तथा मत्पक्षोऽपि सप्रमाणकः त्वत्पक्षमत्पक्षान्यतरत्वात्
तथाच बाधः प्रतिरोधो वा । तद्देशनाभासा चेयम्” इ० ।

“उपपत्तिकारणाभ्यनुज्ञानादप्रतिषेधः” सू० ।

अतोत्तरमाह । अयं त्वदुक्तप्रतिषेधो न सम्भवति-
कुतः मत्पक्षे उपपत्तिकारणस्य मत्पक्षसाधकप्रमाणस्य
त्वयाऽभ्यनुज्ञानात् त्वया हि मत्पक्षस्य दृष्टान्तीकरणेन
सप्रमाणकत्वमनुज्ञातमतः कथं तत्प्रतिषेधः शक्यते
कर्तुम् अनुज्ञातस्यापि प्रतिषेधे स्वपक्ष एव किं न
प्रतिषिध्यते” इति ।

“निर्दिष्टकारणाभावेऽप्युपलम्भादुपलब्धिसमः” २० सू० ।

“उपलब्धिसमं लक्षयति । वादिना निर्दिष्टस्य
कारणस्य साधनस्याभावेऽपि साध्यस्योपलम्भात् प्रत्यव-
स्थानमनुपलब्धिसमः २० इत्यर्थः । तथा हि पर्वतो वज्रिमान्
धूमादित्यादिकं वज्रप्रवधारणार्थमुच्यते न च तत्सम्भवति
धूमं विना आलोकादितोऽपि वज्रसिद्धेः तथा च न
तस्य साधकत्वमिति प्रतिकूलतर्कः न वा धूमाद्वज्रिमाने-
वेत्यवधारणं द्रव्यत्वादेरपि धूमेन साधनात् न वा पर्वत
एव वज्रिमानेवेत्यादिकम् अवधारयितुं शक्यते महान-
नसादेरपि वज्रिमत्त्वादन्यथा दृष्टान्तासिद्धिः स्यात् एवं
वज्रिन्युपपर्वतस्यापि सत्त्वाद्वाह इत्यादि तद्देशना

भासा चेयम्” अत्र विद्युत्साधनविरचिता इति ।

“कारणान्तरादपि तद्वज्रिप्रपत्तेरप्रतिषेधः” सू० ।

“अतोत्तरमाह । कारणान्तरात् साधनान्तरादालो-
कादितोऽपि तस्य धर्मस्य साध्यस्योपलब्धेः स्वदुक्तः प्रति-
षेधो न सम्भवति । अयमाशयः न हि वयमवधारणार्थं
वज्रिमान् धूमादित्यादिकं प्रयुञ्ज्महे अपि तु सन्दि-
ग्धस्य वज्रेः सिद्धार्थम् अन्यथा त्वदुक्तमसाधकतासाधन-
मपि न स्यादसाधकतासाधकान्तरस्यापि सत्त्वात्” इति ।
“तदनुपलब्धेरनुपलम्भादभावसिद्धौ तद्विपरीतोपपत्तेर-
नुपलब्धिसमः २१” सू० ।

“अनुपलब्धिसमं लक्षयति । यद्यपि चेयं द्वितीया-
ध्याये दर्शिता दूषिता च तथाप्यनुपलब्धिसमा २१ जातिरेव-
मिति तत्रानुक्तेरत्र क्रमप्राप्तोऽभिधीयते तत्रायं क्रमः
नैयायिकैस्तावच्छब्दा नित्यत्वमेव साध्यते यदि शब्दो
नित्यः स्यादुच्चारणात् प्राक् कुतो नोपलभ्यते न हि घटा-
द्यावरणकुट्टादिवच्छब्दावधारणमस्ति तदनुपलब्धेरिति
तत्रैव जातिवादी प्रतयतिष्ठते यद्यावरणानुपलब्धे
रावणाभावः सिध्यति तदा आवरणानुपलब्धेरप्यनुपल-
म्भादावरणानुपलब्धेरप्यभावः सिध्येत् तथाचावरणानु-
पलब्धिप्रमाणक आवरणभावे न स्यादपि त्वावरणोप-
पत्तिरेव स्यादिति शब्दनित्यत्वे नोक्तं बाधकं युक्तं
नन्वनुपलब्धेरनुपलब्धन्नरानपेक्षणात् कथमेवमिति चेत्
इत्यम् अनुपलब्धेरनुपलब्धन्नरानपेक्षणे स्वयमेव
स्वस्तिन्ननुपलब्धिरेति वाच्यं तथा च तयैवानुपल-
ब्ध्यानुपलब्धत्वसम्भवात्तदभावासिद्धेः स्वात्मन्यनुपलब्धिरे-
त्याभावेऽनुपलब्धित्वमेव न स्यात् अनुपलब्धेरनुपलब्धन्न-
रापेक्षणेऽनवस्था स्पष्टैव इत्यञ्चैवंरूपेण प्रत्यवस्था-
नमनुपलब्धिसमः २१ इत्यर्थः प्रतिकूलतर्कदेशनाभासा
चेयम्” इति ।

“अनुपलम्भात्मकत्वादनुपलब्धेरहेतुः” सू० ।

“अतोत्तरमाह । अनुपलब्धिः स्वात्मन्यनुपलब्धिरिति
कोऽर्थः स्वयमनुपलब्धिरेति चेद्भवत्येव स्वविषयिण्यनु-
पलब्धिरिति चेन्नेदं प्रसक्तं अनुपलब्धेरनुपलम्भात्म-
कत्वात् उपलम्भाभावात्मकत्वात् अभावस्य च निर्विषयक-
त्वात् स्वात्मन्यनुपलब्धित्वाभावेऽनुपलब्धित्वमेव कथमस्या
इति चेत् कुतो विरोधः नहि घटः स्वविषयो न भव-
तीति नायं घटः स्वविषयो न भवतीति । नायं घटः
आवरणाभावः कथमनुपलब्धिविषय इति चेत् क एव-